

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia.....2015 r.

**w sprawie sposobu obliczania współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej
przez odbiorcę przemysłowego**

Na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o odnawialnych źródłach energii, zwanej dalej „ustawą”, oznaczony symbolem „Ei” oblicza się jako iloraz kwalifikowanych kosztów energii elektrycznej „C” i wartości dodanej brutto „GVA”, według wzoru:

$$E_i = \left(\frac{C}{GVA} \right) \times 100\%$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C - kwalifikowane koszty energii elektrycznej, wyrażone w złotych,

GVA - wartość dodaną brutto, wyrażoną w złotych.

2. Kwalifikowane koszty energii elektrycznej oznaczone symbolem „C” oblicza się według wzoru:

$$C = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n K_i + \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \frac{U_i \times O_{zji} \times E_{oi}}{100\%}$$

1) Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej - gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. poz. 1252).

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n Ki$ – średnią arytmetyczną poniesionych kosztów energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne z ostatnich trzech lat poprzedzających rok realizacji obowiązku, a w przypadku gdy działalność gospodarcza, o której mowa w art. 52 ust 6 ustawy, jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, z okresu wykonywania tej działalności, wyrażoną w złotych,
- U - wyrażoną procentowo ilość energii elektrycznej nieobjętą obowiązkiem, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy,
- Ozj - jednostkową opłatę zastępczą, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy, wyrażoną w zł/MWh,
- Eo - ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 44 ust.1 ustawy,
- n - trzy ostatnie lata poprzedzające rok realizacji obowiązku, a w przypadku gdy działalność gospodarcza, o której mowa w art. 52 ust. 6 ustawy, jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, okres wykonywania tej działalności.

2. Poniesione koszty energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1, uwzględniają składowe koszty energii elektrycznej oraz opłaty wynikające z realizacji usługi dystrybucji lub przesyłania energii elektrycznej.

3. Wartość dodaną brutto, oznaczoną symbolem „GVA”, oblicza się jako średnią arytmetyczną z trzech ostatnich lat poprzedzających rok realizacji obowiązku, a w przypadku gdy działalność gospodarcza, o której mowa w art. 52 ust. 6 ustawy, jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, średnią arytmetyczną z okresu wykonywania tej działalności:

- 1) dla jednostek sporządzających rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.²⁾) w wariantcie porównawczym, jako przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi pomniejszone o koszty działalności operacyjnej po wyłączeniu kosztów amortyzacji, wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613, z 2014 r. poz. 768 i 1100 oraz z 2015 r. poz. 4.

pracowniczych, powiększone o pozostałe przychody operacyjne oraz pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;

- 2) dla jednostek sporządzających rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w wariantcie kalkulacyjnym, jako przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów pomniejszone o koszty sprzedanych produktów, towarów i materiałów, koszty sprzedaży oraz koszty ogólnego zarządu po wyłączeniu kosztów amortyzacji, wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, powiększone o pozostałe przychody operacyjne oraz pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
- 3) dla jednostek sporządzających sprawozdania finansowe jednostki zgodnie z art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, jako przychody ze sprzedaży powiększone o pozostałe przychody operacyjne, pomniejszone o koszty działalności operacyjnej po wyłączeniu kosztów amortyzacji oraz kosztów świadczeń pracowniczych, w tym kosztów wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych oraz pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne.

§ 2. W przypadku gdy wartość dodana brutto z trzech ostatnich lat poprzedzających rok realizacji obowiązku, a w przypadku gdy działalność gospodarcza, o której mowa w art. 52 ust. 6 ustawy, jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, z okresu wykonywania tej działalności, jest mniejsza lub równa zero, przyjmuje się, że wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wyniosła w tym okresie więcej niż 40 %.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

MINISTER GOSPODARKI

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478) i reguluje sposób obliczania współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej na potrzeby kwalifikacji odbiorcy jako odbiorcy przemysłowego.

Jak wynika z Komunikatu Komisji Europejskiej – Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014 – 2020 (Dz. Urz. UE z 28.6.2014 r. Seria C, Nr 200, str. 1) zwanego dalej „Wytycznymi” oraz z ustaleń z Komisją Europejską, poczynionych w trakcie postępowania notyfikacyjnego, mechanizm redukcji obciążeń odbiorców przemysłowych z tytułu systemu wsparcia odnawialnych źródeł energii w postaci, w jakiej został wprowadzony do polskiego systemu prawnego na mocy ustawy z dnia 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 984) powinien zostać dostosowany do brzmienia Wytycznych [pkt 3.7.2 oraz Załącznik nr III i IV do Wytycznych]. Należy zauważyć, że w związku z przeniesieniem znacznej części instytucji ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.), obejmujących mechanizm wsparcia energii ze źródeł odnawialnych do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, do ustawy tej przeniesiony został również mechanizm ulgi dla najbardziej energochłonnych odbiorców, jednak w brzmieniu zmienionym i dostosowanym do wymogów unijnych. Dodatkowo, przepisy dotyczące ulgi znajdują również zastosowanie do obliczania podstawy rozliczenia opłaty związanej z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym w odniesieniu do energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorcę przemysłowego, jako nowego obciążenia, nakładanego na odbiorców przemysłowych w związku z wprowadzeniem nowego, aukcyjnego systemu wsparcia OZE. Przepisy dotyczące ulgi dla odbiorców przemysłowych różnicują pozycję tych odbiorców w stosunku do ilości energii objętej ulgą w uzależnieniu od poziomu ich energochłonności.

Projekt niniejszego rozporządzenia zawiera opracowaną, w oparciu o Wytyczne, metodologię pozwalającą na określenie wielkości współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej rozumianego jako wyrażony procentowo stosunek kosztów energii elektrycznej do wartości dodanej brutto danego odbiorcy przemysłowego na przestrzeni okresu poprzedzającego rok kwalifikacji odbiorcy jako odbiorcy przemysłowego uprawnionego do skorzystania z ulgi. Zmienne zastosowane przy opracowaniu wzorów zostały ustalone w oparciu o Załącznik nr IV do Wytycznych, określający metodologię wyliczania energochłonności na potrzeby przepisów dotyczących ulg od obowiązków związanych ze wsparciem energetyki odnawialnej.

Współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej będzie obliczany jako iloraz kwalifikowanych kosztów energii elektrycznej „C” i wartości dodanej brutto „GVA”.

Kwalifikowane koszty energii elektrycznej będą stanowiły średnią arytmetyczną poniesionych kosztów energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne z ostatnich trzech lat poprzedzających rok realizacji obowiązku, a w przypadku gdy działalność gospodarcza, o której mowa w art. 52 ust. 6 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, z okresu wykonywania tej działalności oraz iloczynu ilości energii elektrycznej nieobjętej obowiązkiem uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia (lub uiszczenia opłaty zastępczej), jednostkowej opłaty zastępczej i ilości energii elektrycznej, wynikającej z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 44 ust. 1 ustawy.

Poniesione koszty energii elektrycznej będą uwzględniały wszystkie składowe koszty energii elektrycznej oraz opłaty wynikające z realizacji usługi dystrybucji lub przesyłania energii elektrycznej.

Wartość dodana brutto będzie obliczana jako średnia arytmetyczna z trzech ostatnich lat poprzedzających rok realizacji obowiązku, a w przypadku gdy działalność gospodarcza, o której mowa w art. 52 ust. 6 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, średnia arytmetyczna z okresu wykonywania tej działalności. Przy czym dla celów wyliczenia wartości dodanej brutto oddzielnie ujęto jednostki sporządzające rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.) w wariantach porównawczym, oddzielnie w wariantach kalkulacyjnym i oddzielnie dla jednostek sporządzających sprawozdania finansowe zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości, Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej oraz związanymi z nimi interpretacjami ogłoszonymi w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej (MSR) (w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości) na podstawie art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. Możliwość wyboru metodologii wyliczenia rachunku zysku i strat przez przedsiębiorcę w wariantach porównawczym albo w wariantach kalkulacyjnym, albo sporządzania sprawozdania finansowego zgodnie z MSR przewiduje ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. Metodologia wyliczenia rachunku zysku i strat jest zgodna z załącznikiem do ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. Odesłanie w zakresie metodologii obliczania wartości dodanej brutto do ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości spowoduje nienakładanie na przedsiębiorców dodatkowych obowiązków, tj. nie wprowadza kolejnej metodologii wyliczenia rachunku zysku i strat nieuregulowanej w tej ustawie. Wydaje się, że skoro przedsiębiorcy i tak są już zobowiązani stosować jedną z metodologii wyliczenia rachunku zysku i strat określoną w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, to mogą ją wykorzystać na potrzeby obliczania współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej.

Ze względu na konstrukcję algorytmu obliczania współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej nie uwzględniająca sytuacji, w której wartość dodana brutto z trzech ostatnich lat poprzedzających rok realizacji obowiązku, (a w przypadku gdy działalność gospodarcza, o której mowa w art. 52 ust. 6 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych

źródłach energii jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, z okresu wykonywania tej działalności) przyjmuje wartości mniejsze lub równe zero, należy przyjąć, że wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wyniosła w tym okresie więcej niż 40 %. Rozwiązanie takie jest zgodne z art. 53 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o odnawialnych źródłach energii i zapewnia odbiorcy energochłonnemu działającemu na granicy opłacalności albo którego działalność gospodarcza przyniosła straty skorzystanie z ulgi w wysokości jaka przysługuje w przypadku bliskiej zeru ale dodatniej wartości dodanej brutto.

Projekt rozporządzenia wejdzie w życie w dniu 1 stycznia 2016 r., gdyż przepisy ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o odnawialnych źródłach energii wprowadzające ulgi dla odbiorcy przemysłowego w zakresie obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub uiszczenia opłaty zastępczej, zawierające m.in. delegację do wydania niniejszego rozporządzenia, wchodzi w życie również 1 stycznia 2016 r.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji przepisów technicznych bowiem nie zawiera on przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Program pomocowy uregulowany jest w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. Komisja Europejska została poinformowana o rozwiązaniach zawartych w tej ustawie. Ponadto, obecnie rozwiązania dotyczące ulg dla odbiorców energochłonnych wprowadzone na mocy ustawy z dnia 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw, są przedmiotem postępowania notyfikacyjnego przed Komisją Europejską.

Projekt rozporządzenia nie wdraża przepisów Unii Europejskiej. Dostosowuje ono jedynie przewidziane rozwiązania do ww. Wytycznych Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacji społecznych w trybie przewidzianym przepisami prawa.

Projekt rozporządzenia nie będzie przedstawiany ani organom ani instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.